

ПРО ШО ПЛАКАВ БАЯН

Майже два десятки компакт-дисків видав у Німеччині наш земляк Юрій Кравець. У творах композитора - радість і печаль, любов і надії...

Як давно це було! Здається - вчора, а вже більше 30-ти років пропліло, мов одна мить. Та навіть тепер, коли почую іноді, як хтось майстерно грає на баяні, спогад майні, мов спалах. Про шкільні вечори у рідній Млинівській десятирічці, концерти і світлоочубого третьокласника Юри Кравця. Як чудово грало на баяні це хлопченя! Навіть ми, старшокласники, які все більше тяглися до естрадної музики, не поглядали зверхнью на маленького баяніста, а сиділи завмерло і слухали зачудовано, як в його руках баян сміявся і плакав, тужив і веселився і, як образо писав Олександр Олесь, "бив піс-

нями в груди".

Пам'ятаю, як хтось з учителів захоплено сказав: "Згадаєте мое слово - цей хлопчина стане відомим віртуозом!" І слова цієї мудрої людини стали пророчими. Справді, талант до музики у Юри був від Бога. Ще навчаючись у третьому класі Млинівської музичної школи, він стає лауреатом Всеукраїнського конкурсу учнів музшкіл. У 14 років вступає у Рівненське музичне училище, де не тільки вдосконалює свою майстерність баяніста, а й оволодіває грою на гітарі, скрипці, фортепіано, органі...

(Закінчення на 3 стор.).

ПРО ШО ПЛАКАВ БАЯН

Юрій Кравець. Жовтень 2000 року.

(Закінчення. Поч. на 1 стор.).

Юрію Кравцю довелося пропрацювати в багатьох відомих творчих колективах. І не тільки артистом-солістом, а й керівником оркестрових груп. Так було в ансамблі пісні і танцю ПрикВО, в Черкаському народному хорі. Але він пройшов хорошу школу фахової майстерності під керівництвом відомого країнського композитора Анатолія Пашкевича. Пізніше доля закинула Юрія в Москву, де з успіхом працював музичним керівником диригентом Малого сим-

фонічного оркестру Все-союзного радіо. Про ті роки Юрій Андрійович згадує як про одні з кращих в його тодішньому житті-бутті. Адже об'їздив з гастролями оркестру чимало країн.

Можливо, й залишився б надалі в тому колективі, адже робота подобалась, сприяла розкриттю його творчих можливостей, але... У багатьох талановитих людей буває оте коротеньке "але", яке докорінно міняє долю і стиль життя. Адже безславно закінчилась у Союзі перебудова, він розпався, почався період дикого ринку. Купити житло у Москві Юрій не міг - потрібні були шалені гроші. А все, що він заробив у зарубіжних гастролях, потратив на свою мрію - концертний баян для справжніх віртуозів - "Юпітер". Тоді ще молодий диригент і не підозрював, що цей інструмент стане його щасливим талісманом у долі, яка круто змінилася.

У Москві на мізерну платню диригента, без свого житла ставало жити все

важче, повернувшись в Україну, але виявилося, що талановитого музиканта тут ніхто не ждав. І Юрій ризикнув - вирішив підкорити Німеччину своїм баяном, знаючи, як він тепер зінімається, лише два слова "Гітлер капут!". Та мова музики, якщо вона проникає в серця, зрозуміла всім. І німцям сподобалася гра цього інтелігентного світлочубого музиканта. Спочатку він грав на вулицях впродовж двох років, а потім вивчив досконало німецьку мову, ціною неймовірних зусиль одержав роботу, створив свій джаз-ансамбль, відкрив студію звукозапису, купив будинок. За кілька

років Юрій Кравець випустив 19 компакт-дисків, мріє про ювілейний - двадцятий. Його власні твори, аранжування, обробки класичних і джазових мелодій подобаються слухачам, і тиражі компакт-дисків стають все більшими. Та й на гастролях у багатьох країнах Європи Юрію Кравцю широко аплодують шанувальники його таланту.

Так, він здобув у Німеччині визнання, сповна реалізував свої можливості композитора і виконавця. Жаль, звичайно, що не в Україні. Але хочеться закінчити цю розповідь на оптимістичній ноті - Юрій Кравець не забуває отчої землі, приїздить сюди, пише теплі листи рідним і друзям-музикантам з Млинова. З ними він виношує і певні творчі задуми. Хочеться, щоб вони збулися. І віритися, що наш віртуоз ще повернеться до нас і полонить Україну, як п'ять років тому Німеччину, своїми творами, музикою, що зігріває серця і об'єднує людей.

Леонід МАТВІЙЧУК.

Юрій Кравець. Студентські роки.